

УДК 005.591.6:005.52

**ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ
ІННОВАЦІЙНОЮ СКЛАДОВОЮ ПІДПРИЄМСТВА: ПОБУДОВА ТА
СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ**

Черноіванова Г. С.

Постановка проблеми. Забезпечення ефективної роботи промислових підприємств потребує формування ефективного організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства, який базується на використанні інструментів структурного аналізу.

Створення цілісного та гнучкого організаційного механізму управління інноваціями та інноваційною працею неможливо без глибокого дослідження та внесення нових змін в організаційну складову управління інноваційною діяльністю промислових підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню методології формування організаційного забезпечення управління інноваціями промислового підприємства присвячені праці таких зарубіжних та українських вчених: Ващенко О.П., Букреев А.М., Карпенко О.В., Лебедев М.О., Гринько Т.В., Шевченко В.А., Радіонова Н.Й, Припотень В.Ю., Минцберг Г. та ін. Це ще раз підтверджує актуальність питань формування організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства. Гринько Т.В., Шевченко В.А. [1] ґрунтовано розглядають організаційну підсистему як складову механізму організаційно - економічного забезпечення. Радіонова Н.Й. [2] формулює мету організаційного забезпечення та виділяє елементи організаційного забезпечення. Назарчук Т.В., Косіюк О.М. [3] розглядають структурний аналіз як головний підхід до управлінської підсистеми. Припотень В.Ю. [4] виділяє складові від яких залежить ефективність оргструктури. Зокрема, серед авторів немає єдності стосовно сутності та змісту організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства у структурі механізму управління.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. У цих роботах не визначено єдиного підходу до побудови організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства, не виділено особливостей його розробки, недостатньо розробленими залишаються також теоретичні та практичні питання щодо зміни сутності організаційного забезпечення та визначення його елементів в структурі механізму управління в сучасних умовах.

Мета статті. Тому метою дослідження обрано обґрунтування і розробку теоретико – методологічного підходу до побудови організаційного забезпечення та його структурного аналізу при управлінні інноваційною складовою підприємства.

Для досягнення поставленої мети дослідження визначено такі наукові завдання:

1) сформулювати концептуальні положення побудови організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою підприємства на основі сучасної парадигми управління;

2) упорядкувати категорійний апарат предметної галузі, зокрема, визначити сутність категорії «організаційне забезпечення» та визначити його елементи в структурі механізму управління;

3) розробити підхід до структурного аналізу організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства.

Виклад основного матеріалу. Оскільки в економічній літературі [1-14] відсутня чіткість у визначенні змісту та елементів організаційного забезпечення та його структурного аналізу при управлінні інноваційною складовою підприємства, то було обґрунтовано та розроблено теоретико - методологічного підхід до побудови організаційного забезпечення та його структурного аналізу при управлінні інноваційною складовою підприємства та сформульовано такі концептуальні положення підходу, що пропонується:

По-перше, у процесі побудови організаційного забезпечення в структурі механізму управління потрібно брати до уваги поняття «організаційний

механізм» та особливості його складових. Згідно проаналізованих підходів до сутності організаційного механізму та його складових було зроблено такі висновки.

Грановська В.Г. [1] робить висновки, що організаційний механізм включає «організацію структури управляючої системи (статика) і організацію процесу функціонування системи, якою управляють (динаміки)». Центральним елементом організаційного механізму є структура управління, за допомогою якої поєднуються різні сторони діяльності підприємства (технічна, економічна, виробнича, соціальна), регламентуються внутрішні виробничі зв'язки і досягається стійка система службових взаємовідносин між структурними підрозділами і працівниками апарату управління. Отже, автори вважають, що від структури управління значною мірою залежить діяльність усього механізму.

Ващенко О.П. також відокремлює організаційний механізм та вважає, що даний механізм містить [5, с. 66]:

правила, організаційно-правові нормативи і стандарти, що визначають і регулюють структуру управління, обов'язки, права та відповідність органів управління й управлінських працівників, організацію процесу їхньої діяльності;

розподіл робіт між різними виконавцями;

оснащення управлінської праці засобами оргтехніки, чисельності працівників в управлінні, матеріальне і моральне стимулювання їхньої праці.

Осташко Т.О. [6, с. 69] розглядає організаційний механізм з трьох позицій, таких як:

«комплекс організаційних форм, які забезпечують формування, розвиток і вдосконалення виробничої системи»;

«сукупність елементів виробничого процесу (трудові ресурси, засоби праці, інформацію»;

«способи організації зв'язків між елементами, організаційні форми, методи, правові норми й нормативи, що забезпечують раціональне функціонування всієї виробничої системи».

Карпенко О.В., Лебедєв М.О. [7, с. 210] вважають, що механізми, які суб'єктивно формуються, являються результатом організаційної діяльності. У зв'язку з цим необхідно розмежувати організацію структур і організацію процесів. Важливим є комплекс заходів, спрямованих на формування структури організації та її вдосконалення. Загальна мета формування організаційної структури полягає в забезпеченні досягнення поставлених перед організацією завдань. У зв'язку з цим проектування організаційної структури і здійснення організаційних новацій має бути пов'язано з процесами стратегічного планування. У літературі, присвяченій питанням формування організаційних структур існує дві точки зору: деякі автори пов'язують формування структури організації з стратегічним плануванням. Інші вважають, що це специфічна функція управління, що виходить за рамки стратегічного управління. Виходячи з цього, Карпенко О.В., Лебедєв М.О. роблять висновки, що формування оргструктур підприємства має обслуговуючий характер по відношенню до цілей організації і має ґрунтуватися на стратегії підприємства, але не є стратегією саме по собі. Структура механізму не залежить не тільки від типу оргструктури, але і від стилю управління, а також від рівня організаційної культури.

Букреєв А.М. у роботі [8,с.51] вважає, що у структурну схему організаційного механізму повинні також включатися наступні види механізмів. Такі як: структурний механізм (структуризація усієї діяльності, структуризація підприємства та структуризація ринку), механізм корпоративного планування, механізм організації управління, інформаційний механізм та дію механізму іншого середовища.. Механізм корпоративного планування, на думку авторів, містить у собі: механізми різних видів інформації (економічної, науково-технічної та маркетингової інформації), а також механізми дифузії нововведень та рефлексивної взаємодії. Механізм корпоративного планування включає такі види планування: стратегічне, тактичне та оперативне. До механізму організацій управління автор включає наступні види управління: стратегічне, поточне та оперативне. Точка зору

даного автора на перелік складових організаційного механізму та їх зміст суттєво відрізняється від існуючих. Букреєв А.М. та ін. крім вище зазначених механізмів у структурну схему організаційного механізму також включають такі складові: інформаційне забезпечення, нормативне-правове забезпечення, економічні критерії та методи, форми (накази, положення та інструкції) та організаційні важелі. Автори також підкреслюють необхідність розділяти організаційний механізм на: теоретичний, нормативний та реальний.

По-друге, однією із найважливіших складових управління інноваціями та інноваційною працею підприємства є організаційне забезпечення. Оскільки в економічній літературі не має чіткості у визначенні елементів організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою підприємства, то спочатку необхідно проаналізувати елементи даної підсистеми забезпечення.

Ващенко О.П. [5,с.27] вважає, що процес формування організаційної структури складається з трьох етапів: формування загальної структурної схеми апарату управління, розроблення складу основних підрозділів і зв'язків між ними, регламентації структурної системи. На їх погляд організаційна структура будь-якої системи пов'язана з досягненням її глобальної мети і є конструкцією організації, на основі якої здійснюється управління. Ця конструкція охоплює два аспекти: канали влади та комунікації між різними адміністративними службами та працівниками; інформацію, як передається цими каналами. Процес формування організаційної структури містить у собі [5,с.37] «формулювання цілей і завдань, визначення складу і місця підрозділів, їх ресурсне забезпечення (зокрема, кількість працівників), розроблення регламентних процедур, документів, положень, які закріплюють і регулюють форми, методи, процеси, що змінюються в організаційній системі управління.

Ващенко О.П. визначає організаційну структуру «як систему взаємозв'язків та підпорядкованість організаційних одиниць (підрозділів) апарату управління, які виконують різні функції управління організацією (підприємствами)» [5,с.29]. Автор також підкреслює, що системний підхід

надає важливого значення обґрунтованому визначенню функцій управління і нормативів чисельності як частини загального процесу формування організаційно-управлінської структури, орієнтує дослідників та розробників на більш загальні принципи проектування організацій. Передусім він передбачає похідне визначення системи цілей організації, які зумовлюють структуру завдань і зміст функцій апарату управління.

Радіонова Н.Й. також як і Карпенко О.В., Лебедев М.О. , відокремлює мету організаційного забезпечення, трактує її «як формування організаційної структури, яка має відповідати цілям розвитку підприємства» [2]. Радіонова Н.Й. вважає, що організаційне забезпечення «залежить від організаційної взаємодії підрозділів, пов'язаних з інноваційною діяльністю, та організаційних елементів усіх рівнів управління підприємством» [2]. Частиною організаційного забезпечення, на думку Радіонової Н.Й., є забезпечення взаємодії підрозділів, які функціонально пов'язаних з інноваційною діяльністю. «Ця взаємодія повинна здійснюватися на основі формально встановлених (регламентованих) і неформальних організаційних зв'язків між елементами організаційної системи підприємств» [2] Автор також приділяють увагу базовим організаційним принципам, на яких повинно ґрунтуватися організаційне забезпечення управління розвитком інновацій. До них автор включає принцип делегування повноважень, принцип організаційної цілісності ті принцип функціональної регламентації.

До елементів організаційного забезпечення управління розвитку інновацій Радіонова Н.Й. відносить: мету організаційного забезпечення; формування оргструктури забезпечення; принципи організаційного забезпечення; моделі організаційного забезпечення (мотиваційна, факторна, функціональна, структурна).

У роботі [9] трактується організаційне забезпечення як «сукупність засобів та методів організації виробництва та управління ними». Також підкреслюється, що метою організаційного забезпечення є вибір і постановка задач управління, аналіз системи управління та шляхів її удосконалення,

розробка рішень щодо організації взаємодій і персоналу, впровадження завдань управління. Організаційний аспект управління не обмежується питаннями формування організаційних структур. Практична діяльність - це сукупність процесів виробничого і невиробничого характеру. Управління процесами, в свою чергу, неможливо без організації самих процесів. Організаційне забезпечення є однією з найважливіших підсистем, від якої залежить успішна реалізація цілей і функції системи. У роботі [9] пропонується чотири групи компонентів організаційного забезпечення: 1) методичні матеріали, які регламентують процес створення і функціонування системи; 2) сукупність засобів, необхідних для функціонування; 3) технічна документація, що отримується в процесі обстеження, проектування і впровадження системи (техніко-економічного обґрунтування, технічного завдання).

Гринько Т.В., Шевченко В.А. вважають, що організаційна підсистема містить у собі [1, с.81] «процеси, пов'язані з організацією виробництва, праці та менеджменту, і є сукупністю організаційних форм, методів і засобів підготовки, ухвалення та втілення в життя управлінських рішень, спрямованих та вдосконалення виробничих процесів та підвищення їх ефективності».

Грановська В.Г. вважає, що [1, с.175] «організаційна підсистема механізму включає процеси, пов'язані з організацією виробництва, праці та управління, і є складною сукупністю організаційних форм, методів і засобів підготовки, ухвалення і втілення в життя управлінських рішень щодо удосконалення і підвищення ефективності виробництва». Організаційна підсистема включає [1, с.176]:

- розроблення організаційної стратегії підприємства;
- визначення типу виробництва, оптимальної спеціалізації підприємства, його організаційної структури;
- вибір пріоритетних напрямів розвитку, виробничої програми;
- модифікація моделі управління інформаційними, інтелектуальними, трудовими, матеріальними, фінансовими ресурсами;
- удосконалення організації руху матеріально-технічних, фінансових та

інформаційних ресурсів;

розроблення бізнес-плану і просування продукції з передбаченням зміни конкуренції та кон'юктури ринку.

Іванов С.В. [10] також приділяє увагу організаційному забезпеченню у формуванні організаційно-економічного механізму управління підприємством. Автор підкреслює необхідність створення нових та вдосконалення діючих організаційних структур, а також гнучкість організаційних форм, що означає їх сприятливість до інновацій та змін у середовищі.

Таким чином, організаційне забезпечення включає до себе: мету організаційного забезпечення, визначення типу виробництва, формування організаційної стратегії підприємства, самі організаційні структури, їх формування та удосконалення, а також регламенти та інструкції, технічну документацію та методичні матеріали. Убрать абзац!!!

По-третє, на основі проведеного нами аналізу категорії «організаційне забезпечення», було уточнено визначення даної дефініції.

В цілому, організаційне забезпечення – сукупність елементів механізму управління інноваційною складовою підприємства, яка функціонує як єдине ціле та передбачає формування та удосконалення організаційних структур, спрямованих на підтримку сприятливості до впровадження інновацій, а також регламенти, положення та інструкції, що стосуються управління інноваціями та інноваційною працею.

По-четверте, у зв'язку з тим, що автори не приділяють залежної уваги структурному аналізу для побудови організаційного забезпечення, виникає необхідність обґрунтування підходу до структурного аналізу забезпечення управління інноваційною складовою підприємства. Згідно проаналізованих підходів було зроблено наступні висновки.

У роботі [11] розглядається структура системи механізму як «часткове впорядкування елементів системи і відносин між ними по будь-якою ознакою». У роботі [11] також підкреслюється, що структура неможлива поза системою, так як система повинна бути завжди структурована. Підприємство розбивається

на такі структурні підсистеми: організаційна, виробнича, функціональна та інформаційна і включає взаємозв'язку між усіма підсистемами.

У роботі [11] також підкреслюється, що структурний аналіз є різновидом системного аналізу. На погляд авторів, в основі структурного аналізу лежить виявлення структури як відносної стійкої сукупності відносин. Основним поняттям структурного аналізу є структурний елемент, який виконує одну з функцій, пов'язаних з модельованим предметом та процесом. Також структурний аналіз включає дослідження всієї системи за допомогою графічного уявлення у вигляді моделі. Категорію «структурний аналіз» вони трактують як «сукупність моделювання складних систем». При моделюванні систем для цілей структурного аналізу застосовуються моделі, які відображають: функції, процеси і дані необхідні для виконання зазначених функцій; самі оргструктури, які виконують ці функції і матеріальні і інформаційні потоки, що виникають в ході виконання функцій.

Проведення структурного аналізу, як зазначено у роботі [11] включає такі етапи: «побудова ієрархії цілей оптимізації діяльності» підприємств; вибір методології та відповідних моделей; аналіз діяльності підприємства; «розробка моделей у відповідності ієрархії цілей» та їх оптимізація; реорганізація діяльності підприємства. На першому етапі формуються цілі, які необхідно досягти у процесі структурного аналізу. У зв'язку з тим, що цілей, як правило, кілька, тому необхідно їх ранжувати, «побудувати їх ієрархію». Після визначення необхідних цілей здійснюють вибір відповідних методів для проведення структурного аналізу. Другий етап: вибір методології структурного аналізу, передбачає використання моделей. Після формування цілей структурного аналізу та вибору відповідних інструментів для проведення структурного аналізу необхідно проаналізувати роботу усього підприємства. Для цього треба здійснити збір необхідних даних, які відображають функціонування підприємства.

Ожерельева Т.А. також як інші автори вважає, що структурний аналіз засновано на моделюванні, метою якого є «виявлення якісно однорідних або неоднорідних частин, які і утворюють у сукупності структуру» [12].

Назарчук Т.В., Косяк О.М. вважає, що функціональний та структурний аналізи є основними підходами дослідження управлінської підсистеми. Функціональний включає до себе «вивчення динаміки системи, визначення її входів, процесів (функцій) та виходів «головних цілей системи» [3,с.22]. До структурного аналізу автори включають «об'єкти системи, взаємовідносини між ними, їх зміст та процедури реалізації взаємовідносин.

У роботі [13] підкреслюється, що структурний аналіз проводиться з метою дослідження статистичних характеристик системи за допомогою виділення в системі усіх підсистем і елементів та визначення зв'язків між ними. Сутність структурного аналізу є «визначення статистичних характеристик системи шляхом виділення в ній, підсистем і елементів різного рівня і зв'язків між ними». «Об'єктами дослідження структурного аналізу є різноманітні варіанти, що формуються в процесі декомпозиції системи структур, що дозволяють всебічно оцінити властивості системи» [13]. Структурний аналіз має свої особливості і включає вирішення наступних завдань:

- 1) визначення типу організаційної структури;
- 2) оцінка і визначення раціонального числа рівнів управління;
- 3) визначення граничного числа виконавців, підпорядкованих органам управління та окремим керівників;
- 4) встановлення раціональної чисельності системи при вказаній кількості безпосередніх виконавців;
- 5) оцінка і визначення місць розміщення органів управління для забезпечення необхідної стійкості і оперативності управління.
- 6) структурний аналіз ґрунтується на загальних принципах.

Припотень В.Ю. [4] вважають, що ефективність організаційної структури залежить від чотирьох складових: 1) моделі організаційної

структури, яка визначає кількість, склад, розмір підрозділів, їх підпорядкованість; 2) інформаційна складова, які визначає систему взаємодій зв'язків між організаційними елементами, засоби передачі інформації, засоби координації; 3) соціальна складова, від якої залежить мотивованість виконавців, рівень організаційної моралі та задоволення працею;

4) умови зовнішнього середовища.

Дані складові повинні бути, як підкреслює Припотень В.Ю., взаємопов'язані, зміна в однієї з складових потребує також зміни у інших. На погляд автора, для ефективної організаційної структури необхідно розробка організаційно-економічного механізму, який бути забезпечувати погодженість управління організаційної моделью та з підсистемами підприємства, що розглядалися.

Висновки. Запропоновані концептуальні положення побудови організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою підприємства на основі сучасної парадигми управління містять наступні наукові результати: 1) подано авторське трактування категорії «організаційне забезпечення» та визначено його елементи в структурі механізму управління інноваційною складовою; 2) обґрунтовано підхід до структурного аналізу організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства; 3) упорядковано набір інструментів організаційної складової забезпечення управління інноваційною складовою підприємства.

Напрямок подальшого дослідження може бути обрано побудову системи моніторингу інноваційної праці на підприємстві.

Список використаних джерел:

1.Сучасні технології управління розвитком України: механізми, реалії, перспективи: колект. моногр. / заг. ред. Т.В. Гринько. Дніпропетровськ: Біла К. О. , 2016. 504 с.

2.Радіонова Н.Й. Організаційно-економічне забезпечення управління інноваційним розвитком машинобудівного підприємства: Автореф. дис....к-

- таекон.наук: 08.00.04 / Н. Й. Радіонова. Східноукраїнський нац. ун-т. ім. Володимира Даля. Луганськ, 2010. 20 с.
3. Назарчук Т.В. Менеджмент організацій: Навчальний посібник / Т.В. Назарчук, О.М. Косіюк. К.: «Центр учбової літератури», 2016. 560 с.
4. Припотень В.Ю. Механизмы формирования организационной структуры промышленного предприятия: монография / В. Ю. Припотень. – Северодонецк: Изд-во «Ноулидж» (Северодонецкое отделение), 2016. 168 с.
5. Теорія та практика побудови організаційних систем управління: Навчальний посібник / О.П. Ващенко. Київ: ДУТ, 2017. 112 с.
6. Осташко Т. О. Ринкова трансформація аграрного сектора / Т.О. Осташко. К.: Фенікс, 2004. 280 с.
7. Карпенко О.В. Экономический механизм управления коммерческой деятельностью организаций: монография / О.В. Карпенко, А.Н. Лебедев. Полтава: ПУЭТ, 2014. 181 с.
8. Букреев А.М. Управление организационно-хозяйственным механизмом устойчивого развития предприятий в контексте глобализации: монография / А.М. Букреев, В.Н. Гончаров, А.Е. Пожидаев, В.Ю. Припотень, Н.В. Зось-Киор, С.В. Захаров, Г.В. Теплинский. Луганск: Изд-во «Ноулидж», 2012. 280 с.
9. Обеспечивающие подсистемы информационных систем. URL: <https://studme.org>
10. Іванов С.В. Організаційно-економічний механізм управління підприємством, орієнтованим на фінансовий результат і ліквідність: Автореф. дис....д-таекон. наук: 08.00.04 / С.В. Іванов. Придніпровська державна академія будівництва та архітектури. Запоріжжя, 2012. 34 с.
11. Структурний аналіз організацій. Методологія і етапи структурного аналізу. URL: <http://liba.ru>
12. Ожерельева Т.А. Структурный анализ систем управления. URL: <http://cyberlenika.ru>
13. Структурный анализ систем управления. URL: <https://life-prog.ru>
14. Mintzberg H. The structuring in organizations. NJ: Prentice Hall, 1979. 512 p.

Черноіванова Г.С.

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ СКЛАДОВОЮ ПІДПРИЄМСТВА: ПОБУДОВА ТА СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ

Метою статті обрано обґрунтування і розробку теоретико – методологічного підходу до побудови організаційного забезпечення та його структурного аналізу при управлінні інноваційною складовою підприємства. Забезпечення ефективної роботи промислових підприємств потребує формування ефективного організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства, який базується на використанні інструментів структурного аналізу. Однією із найважливіших складових управління інноваціями та інноваційною працею є організаційне забезпечення. Тому у статті проаналізовано елементи даної підсистеми забезпечення.

Запропоновані концептуальні положення побудови організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою підприємства на основі сучасної парадигми управління; проаналізовано підходи до сутності організаційного механізму та його складових; подано авторське трактування категорії «організаційне забезпечення». Організаційне забезпечення – сукупність елементів механізму управління інноваційною складовою підприємства, яка функціонує як єдине ціле та передбачає формування та удосконалення організаційних структур, спрямованих на підтримку сприятливості до впровадження інновацій, а також регламенти, положення та інструкції, що стосуються управління інноваціями та інноваційною працею. Визначено елементи організаційного забезпечення в структурі механізму управління інноваційною складовою; обґрунтовано підхід до структурного аналізу організаційного забезпечення управління інноваційною складовою підприємства; упорядковано набір інструментів організаційної складової забезпечення управління інноваційною складовою підприємства.

Ключові слова: структурний аналіз, структура механізму, організаційне забезпечення, механізм управління.

Черноиванова А.С.

ОРГАНИЗАЦИОННОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ УПРАВЛЕНИЯ ИННОВАЦИОННОЙ СОСТАВЛЯЮЩЕЙ ПРЕДПРИЯТИЯ: ПОСТРОЕНИЕ И СТРУКТУРНЫЙ АНАЛИЗ

Целью статьи выбрано обоснование и разработка теоретико – методологического подхода к построению организационного обеспечения и его структурного анализа при управлении инновационной составляющей предприятия. Обеспечение эффективной работы промышленных предприятий требует формирования эффективного организационного обеспечения управления инновационной составляющей предприятия, основанного на использовании инструментов структурного анализа. Одной из важнейших составляющих управления инновациями и инновационной работой является организационное обеспечение. Поэтому в статье проанализированы элементы данной подсистемы обеспечения.

Предложены концептуальные положения построения организационного обеспечения в структуре механизма управления инновационной составляющей предприятия на основе современной парадигмы управления; проанализированы подходы к сущности организационного механизма и его составляющих; представлена авторская трактовка категории «организационное обеспечение». Организационное обеспечение - совокупность элементов механизма управления инновационной составляющей предприятия, которая функционирует как единое целое и предусматривает формирование и совершенствование организационных структур, направленных на поддержку восприимчивости к внедрению инноваций, а также регламенты, положения и инструкции, касающиеся управления инновациями и инновационной работой. Определены элементы организационного обеспечения в структуре механизма управления инновационной составляющей; обоснован подход к структурному

анализу организационного обеспечения управления инновационной составляющей предприятия; упорядочен набор инструментов организационной составляющей обеспечения управления инновационной составляющей предприятия.

Ключевые слова: структурный анализ, структура механизма, организационное обеспечение, механизм управления.

Відомості про автора

Черноіванова Ганна Степанівна – кандидат економічних наук, доцент, докторант менеджменту та бізнесу, Харківський національний економічний університету імені Семена Кузнеця

Контактна інформація: 0675783797, E-mail: anna1213ch@ukr.net

Черноиванова Анна Степановна – кандидат экономических наук, доцент, докторант кафедры менеджмента и бизнеса, Харьковский национальный университет имени Семена Кузнеця.

Офіційне написання англійською мовою: Chernoiivanova Hanna